

BOHÉMVAJLÁC

195.

ILLUSZTRÁLT MŰVÉSETLAP

ÁRA 2 KORONA.

VÁRKONYI MIHALY.

Homonnai felv.

BOHÉM VILÁG

ELŐFIZETÉSI ÁRAK
HELYBEN, VIDÉKEN:
EGÉSZ ÉVRE. 96 K
FÉL ÉVRE . . . 48 K
NEGYEDÉVRE 24 K

ILLUSZTRÁLT
MŰVÉSZLAP

MEGJELENIK
MINDEN SZOMBATON REGGEL:

SZERKESZTŐSÉG
ÉS KIADÓHIVATAL:
VII. THÖKÖLY-UT 80.

TEL. JÓZSEF 80-64.
EGYÉS SZÁM 2 KOR.
Hirlaptári növekedéknapló

968. év. 94. sz.

Magyar dekadencia.

„Pesten ma minden, a szerelemtől a művészetekig üzleti alapokra van fektetve s nem képez ez alól kivételt a színház sem.”

Egy nagyon okos barátom mondta ki nemrégiben ezt a szomorú tényt; kell, hogy minden objektív gondolkozású ember igazat adjon neki.

Az *okokat* a direktorokban, publikumban — és talán elsősorban — a sajtóban találjuk meg.

Legkevésbé a direktorok hibáztathatók. Magánszínháznak — s nálunk a legtöbb az — elsősorban az üzlet fontos, hogy existenciájukat biztosíthassák — az utolsó évtized színházi történetében számos példáját láttuk, hogy pusztán idealisták sosem boldogultak. (Magyar esetek közül elég, ha a Medgyaszay-színházat említjük.)

De az üzleti érdekek mellett a művészieket sem szabadna teljesen figyelmen kívül hagyni.

Mert abba, hogy „minek játszassak jó darabokat, mikor a rosszak is telt házat csinálnak”, mégsem szabadna az uraknak egyszerűen beletörödni; ha ez a „beletörődés” még olyan kényelmes is.

Valaha arra tanítottak bennünket, hogy a színház nemcsak szórakoztat, hanem művelődésünket is elősegíti, nevel a művészetek megértésére.

Erre a „nevelésre” soha úgy rá nem szorult a közönség, *mint ma*, mikor Thalia templomait nagyobbára az a bizonyos „uj” elem tölti meg, amelyiknek háboru előtt nem volt módjában a színházbajlás.

S ez a „nevelés” soha nem ment volna olyan könnyen, *mint ma*, mikor egyrészt *mindent* — *tehát: értékest is* — el-

fogad a közönség, másrészt a sajtó, legkülönösebben az új, nemzeti irányú sajtó igen nagy mértékben gyakorolhatná nem megvetendő befolyását.

Színházi szempontból azonban nagyon szomorúak a sajtóállapotaink. Mert eltekintve a soronként fizetett kritikák dicstelen kultuszától, az a körülmény, hogy színpadi szerzőink többsége újságíró, sőt nem egy esetben színikritikus, egymagában megmagyarázza, miért kerülnek napilapjaink az őszinte kritikát. Rosszul értelmezett kollegialitásból és a „ma nekem, holnap neked“-től való félelemből.

Ilyen körülmények között a szaklapokra hárulna a feladat, a közönség izlését helyes mederbe terelni. Szaklapjaink azonban sajnos egyáltalában nincsenek; hogy a magukat „színházi újság“-nak nevező orgánumok anyagi érdekből a lelegehetetlenebb darabról is dicshimnuszokat zengenek, közismert.

Mindezt összevéve jóformán nem is csodálhatjuk, hogy *sehol a világon annyi silány, irodalmilag abszolút értéktelen darab színpadra nem kerül és sikert nem arat, mint Budapesten.* (Ennek bizonyítékait lapunk következő számaiban lesz alkalmunk kézzelfoghatóan nyújtani.)

Ezeknek a példátlanul szomorú állapotoknak legsúlyosabb következménye, hogy *a külföld máris fél tőlünk*, máris bizonyos ellenszenvvel kezeli színpadi termékeinket. S csak természetes, hogy elfogultságában nem tesz kivételt; így a rossz darabok exportálása — ezért verik ma nálunk a reklám nagydobját! — hamarosan oda vezet, hogy jó darabjaink sem fognak senkinek kelleni.

Ha így folytatjuk, hamarosan elvesztjük a külföld előtt hosszú évek verejtékes munkájával megszerzett irodalmi hitelünket — hogy pedig milyen fontos az a bizonyos „jó hírnév“, nem szorul külön magyarázatra.

Még egyszer hangsúlyozzuk: soha nem lesz könnyebb kilábolni ebből az irodalmi fertőből, mint ma.

Hisszük, hogy akad néhány becsületesen gondolkozó vezető ember, — a többiek biztosan utánuk fognak igazodni.

Ha nem — bátran kitűzhetjük a fekete lobogót.

Anagramma-ammargana.

Szörnyü módon bögyönbe vagy kedves Incze Sanyika
 Amióta Pest anagrammarhaságra Palika,
 Amióta anagramma nótát huz csak a cigány,
 Amióta befütött nekünk a mister Szénhiány,
 Amióta megtudtam, hogy e közkedvelt új duma
 Szociális termelésed egyetlen produktuma
 S azt hiszem odakerülök az anagramma miatt,
 Ahol az angolszabásu kényszer-zubbony a divat.

Anagramma ammargana tanagramma
 Ahá na
 Bambagramma marhagramma
 Legjobb magyar poétamma
 Kahána.

Azt mondják anagrammául Fedák suvixot jelent
 Király Ernő füle-müle, nem is tehetségtelent.
 Lábass Juci, Kosáry imádó princess Anettát.
 Kettőér lipiai pedig, első Ferenc Galettát.
 Puccini anagrammául Zerkovitznek ejtendő,
 Gyárfás Dezső herceg hasikája hét szük esztendő
 S mert „ki korán kel” anagramt lel, ma Pesten ez az elv
 Doktor Frimnnél érettségi tárgy az anagramma nyelv.

Már az anyósom tyukszeme is anagramma-beteg,
 Anagrammával fekszem és ammarganával kelek
 Állítólag egy bolond volt az aki kitalálta
 De ötletét Incze pince Sándor elplagizálta.
 No de se baj! Schwartzer bácsi tudja mi az ellenszer,
 S kuraképen három hekto keserűvizet rendel
 S ha ez se használ beteszem minden pesti ujságba,
 Hogy „Halandzsa gyere haza, minden meg van bocsájtva!”

Kovács Kálmán.

ERÉNYI ROSSI ROSINA
magán énekiskola

VII., ERZSÉBET-KÖRUT 40-42.

Új tanítványok felvétele (az iskola
 még lett nagyobbítva) egész napon át.
 Nyilvános vizsgálhangversenyek és
 házihangversenyek a Vigadóban.

Két bemutató.

I.

Nemzeti Színház.

A fekete lovas.

Dramatizált regény. S a legnagyobb dicsérés, amit elmondhatunk róla: bár a regény eredeti formájában nem volt színpadra való, a darabon — *nem érzik*, hogy regényből készült.

A téma azonban (a „Hét sváb” alapötlete) így sem dráma-tárgy: A bánáti svábok „megmagyarosodása” a szabadságharc alatt.

A darab felépítése *mesteri*, nyelve *költői*; olyan erősségei ezek *Herczeg Ferencnek*, melyek kétségen felül biztosítják neki irodalmunkban az egyik vezető helyet.

A mai időkben rendkívüli hatásra számíthat a „Fekete lovas”, nacionalista tendenciája, mely miatt a kommün alatt nem kerülhetett színre, a legjobb reklám.

Az előadás — *Csathó* rendezte — jó.

Mihályfi és *Gál Gyula* erőteljesen kidolgozták az idősb és ifjabb Hoffer alakjait.

Gáy András honvédszázadost, a *fanatikus* magyar *Kiss Ferenc* játszta; új színész, fiatal, tehetséges.

Lansky ezredest, az egyenes-lélkü, nehezen megalkuvó osztrák katonát *Haidu József* személyesítette: *ember* volt.

Kürthy György Leitmeritz főhadnagya kissé színtelen.

Kedves és közvetlen a kis *Ághy Böske* (Bábi), markáns Hofferné *Alszegehy Irma*.

Sugár Károly (Mita) nem tehet róla, hogy mindenképpen jelentéktelen, papírmasé alakot kellett a színpadra vinnie.

II.

Belvárosi Színház.

Szigligeti Rózsája.

Örülünk ennek a felujításnak; úgy látjuk ebből, *Bárdos* dr. visszatér az *irodalmhoz*, melyet az „Uj Színpad” bukásakor hűtlenül elhagyott.

A színpad — berendezését *Tőry* és *Pogány* tervezték — *stílusos*, az előadás is.

Simonyi Mária (Rózsa) és *Petheő* (Toldi) tehetségük legjavát nyújtották.

Harsányi Rezsőről tudjuk, hogy sokoldalú művész, Harlekin-figurájának egyetlen hibája, hogy kissé tulzott.

Herczeg Ferenc lendületes bevezető előadást irt a darabhoz, melyet *Bárdos* igazgató rendezett.

(Z.)

BÁNHIDNY ILONA a Dunaparti színház tagja.

A pumpkirályok szivarjai.

Azt hiszem felesleges jelezni, hogy az örök ifju Nyárai Tóni a cimszereplő, illetve azok a szivarok, amelyek sajnos (Tónira nézve sajnos) nincsenek. Köztudomásu, hogy Budapestnek nincs még egy olyan precíz kalendárium, melyből olyan pontosan meg lehetne állapítani a *sokadikát*, mint a szivarozó Nyárai Tóni. Mert ha megpillantod Tónit a Köruton, amint egy Médiából bodor füstöt ereget barátom, akkor elseje van, sőt annyira elseje, hogy mondhatnám *nulladika*. Másodikán, harmadikán Trabukó, tizedikén Brittanika esedékes. Tizenötödikén Kurtanikát ropogtat. Ezentul *Potyánikát* szi. (Potyánika az a szivarfajta, amit potyán kap a szerencsés halandó: Allah növessze meg a szakállát.)

HEGEDÜS FERENC az Operaház örökös tagja.

Erről jut eszembe, hogy a mult hó vége felé Tóni és riválisa Latabár Árpád, (magyarul Latyi) találkoztak a New-Yorkban. Tóni gyenge albán dohányjegyet, Latyi ellenben egy méltóságos Regalityit szit. Ekkor Tóni elhatározta, hogy megvágja Latyit, egy szivar erejéig. (Elhatározását csak azok tudják kellően méltányolni, akik azt is tudják, hogy Latyit még soha ember fia nem tudta Palira venni.) Az egész New-York feszülten figyelte a pump matadorok mérkőzését. Az első összecsapásnál Latyi megesküdött Tóni boldogságára, hogy csak ez az egyetlen szivarja van, Tóni viszont Latyi boldogságára esküdött, hogy nem hiszi. Hosszu csatározás után végre Latyi egy elegáns mozdulattal kivette szájából a füstölgő menyországot és át akarta adni Tóninak, de az szomoruan legyintve így szólt: „*nem számba vehető*“, mire Latyi tovább szivta, Tóni pedig engem vágott meg a szivar erányában.

De én sem estem a fejem lágyára, hanem stande pityeressző megírtam ezt a cikket és megvágтам a Bohémvilág szerkesztőjét 100 korona erejéig. Hogy aztán ő kit s a ki még kit, s a még ki kicsodát, s a kicsoda kifenét, s a kifene kifiát, s a ki fia ki apját vágta meg, azt nem tudom, csak azt jegyzem meg, hogy hiába próbálta a 100 koronát ötvenre cenzurázni, mert „Vagy van sajtószabadság, vagy nincs!“ kiáltással úgy állapítottam meg a demarkációs vonalat, hogy végül kénytelen volt saját dugájába dőlni és a pénzt csengő jancsibankókban kiutaltatni.

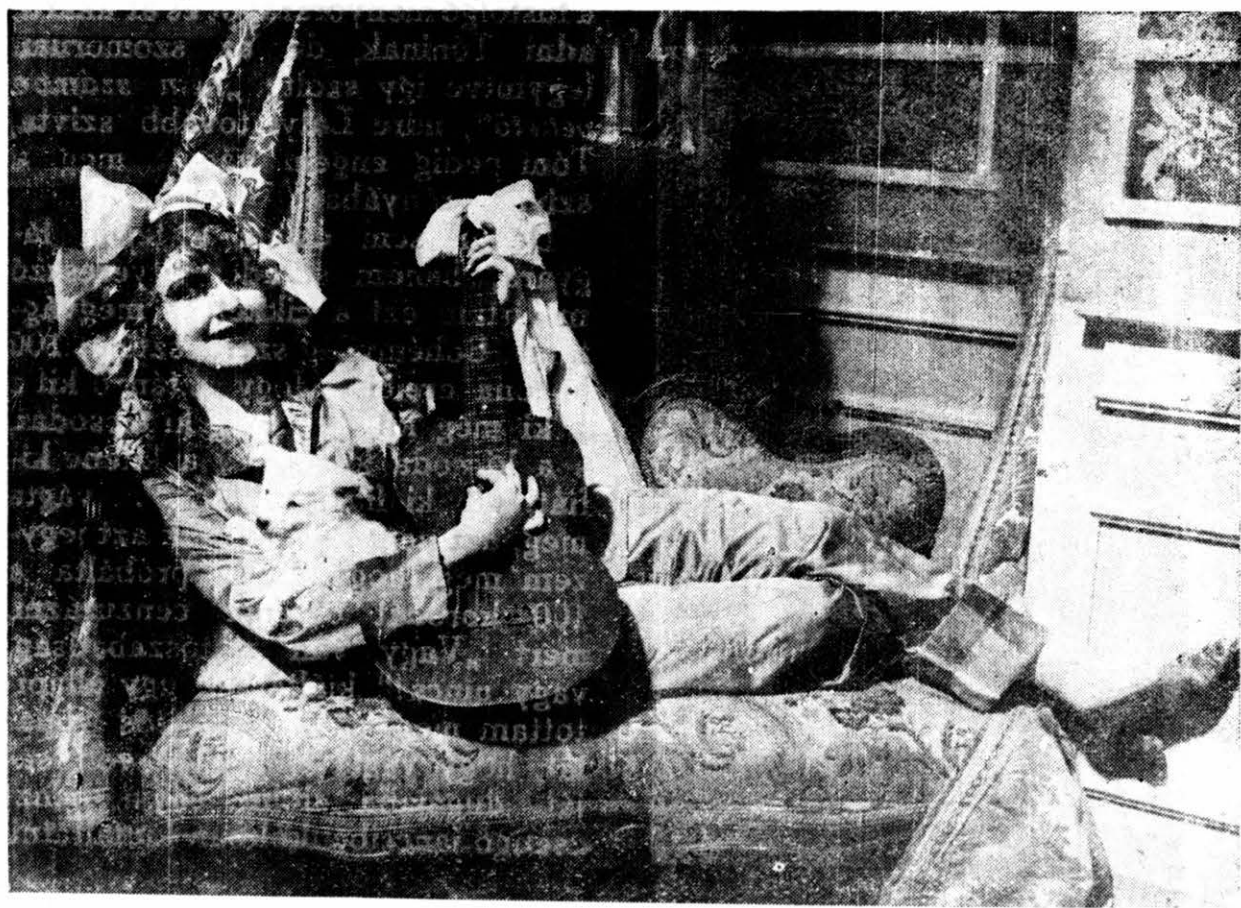
Repriz az Operaházban.

Hosszabb pihentetés után ismét elővette az Opera Rossini „A szevillai borbély” c. vig operáját, melynek parádés szerepei bő alkalmat nyújtottak az Opera művészgárdájának, hogy az ittlevő külföldi misziók kivigyék jó hírnevünket — legalább a művészet terén. Sándor Erzsí, Rosina szerepében ezuttal is művészetét javát adta, nagyszerű koloratúrájával megérdemelt nagy sikert aratott. Figarót Szemere Árpád személyesítette, ki minden igyekezete ellenére nem bírta indispozícióját leküzdeni. Dalnoky és Vencell izléses humorukkal sokszor megnevettették a publikumot. Gróf Almaviva szerepében már láttuk jobbnak is Székelyhidyt.

A rendezésről szólva, sehogysen

tudjuk elképzelni, hogy a 3. felvonás sötét színpadán milyen okból lesz egyszerre néhány percre világos. A célt sejtjük. Kün ugyanis vihar van, esik. Igaz, hogy így megvilágítva nagyon szép látványt nyújt, amint szakad az eső. De ez még nem indokolja, hogy a rendező nappalt varázsoljon a színpadra, aztán mintha misem történt volna, újból sötét van. Ellenben egy-egy hosszabb villámlás stilszerűbben és indokoltabban szolgált volna ugyanazt a hatást, melyet csak rontott a hosszú világítás. Egyébként az előadás jó volt, csak Rossini, úgy érezzük, más dirigens képzelt Abrányi helyett, mikor ezt az operáját megírta.

Kár Oly.

HOLLAY KAMILLA.

„Ébredő“ művészek!!!

Aki valami szenzációs politikai riportot vár, az el se olvassa cikket, mert bizony itt csak arról lesz szó, hogy a művészvilág jelesei reggel, esetleg este hány órákor szoktak felébredni. Érdekes, hogy a hölgyek sokkal frissebbek az uraknál, akik között egy ismert fiatal kabarészerző tartja a rekordot, aki két naponként egyszer szokott csak felébredni és akkor is egészen véletlenül.

Az urak közt a népszerű Pufi a legfrissebb, ő már hajnali 9 órákor talpon van és este 6-ig reggelizik.

Viszont a gummiember Rátkay Marci olyan lusta, hogy szinte hihetetlen, elvből utál mindenféle vekker-órát és hasonló életkeserítő apró marhaságot,

Fedák Sári pont 10 óra 45'19"-kor ébred fel. Ő az, aki csodálatosan napról-napra fiatalodik, úgy-

RÓNASZÉKI BÉLA a Danaparti színház rendezője.

annyira, hogy már maga sem tudja pontosan éveinek számát.

Kerényi Gabi 7 óra 40-kor fordul a másik oldalára és úgy alszik, mint a közkedvelt bunda pont 11-ig.

Hegedüs Gyula, Ferenczy Károly, Gyárfás Dezső és Boros Géza papucs-hősök, akkor kell kibujniok az ágyból, mikor b. nejeiknek méltóztatni tetszik.

Ujhelyi Nándor csak akkor tud felkelni, ha a talpát csiklandozzák.

A kedves fiatal Magaziner Bös-két a mamája és Mr. Korsóvíz szokta figyelmeztetni, hogy illik felébredni is.

Nagy Endre álmában is konferál, de akkor nagy sikere van, mert állítólag igen szellemesen horkol. Ébred déli 1/2 11-kor.

Vigh Manczi arról álmodozik, hogy „nagy“ primadonna lesz. Tekintve, hogy sem táncolni, sem énekelni nem tud, egész biztosan lesz is (hisz Pesten vagyunk.)

A „karok“ és rendek pontosan mint az i-betű 7 órákor ébrednek fel.

A piktoroknál csak az írók a rendtelenebbek. Azt tartják ugyanis szemelőtt, hogy „ki korán kel“ az álmos.

A zeneszerzők sohasem alsznak. Éjszaka ugylátszik stilszerűbb „szerezni.“

Mit szól hozzá kedves zimberizombori Zerkó mester, hogy Puccini szemérmetlenül ellopta a Százszorszépből a „Fehér almafavirág“ dalt és felhasználta a Toszában? Választ „Zenebolond“, esetleg „Bolond zene“ jelige alatt kér az önrajongó hive.

Dr. Búval-Bélelt.

Táncbetyárok.

A főváros tulajdonát képező adományfillérekből épített szék- és főv. gyermekkert házában „fő az üzlet” jelige alatt most egy táncszalon működik 3 hamis okleveles serdületlen fiatal (de milyen fiatal) fiúka vezetése alatt.

Érthetetlen az, noha a táncmesterek egyesületei előtt köztudomású ez a tény, még a fülük botját, illetve a botfülükét sem mozditják és nem terelik hivatalos utra az ügyet.

Igy azután nem csoda, ha bekövetkezik az a furcsa eset, hogy pl. Breitner Lantos És benedek „okleveles” táncmester urak egyáltalán nem tudnak táncolni és hogyha a sok multság, kabaré, táncverseny között néha a tanításra is rákerül a sor, kénytelenek Rechnitz tatához fordulni ezek a cuni táncanalfabéták.

Breitnerlantosésbenedek és társai (mert vannak még egy páran) egy kisújszállási táncmester-gyár r. t. bpesti ügynöke útján 3 nap alatt (utazási és egyéb nyavalyák beszámítva) egyenként 3000 kor. kék pénzért egy a belügyminiszter által engedélyezett 8 hetes tanfolyam végén tett szabályszerű vizsgát bizonyító *hamisított* oklevelet kaptak.

Mikor a link diploma megvolt, *Ésbenedeket* ki akarták golyózni, de *Ésbenedek* nem azért nyugalmazott kereskedősegéd, hogy csak úgy hagyja magát és zum trucc, szerzett magának még egy oklevelet (Budapest—Kisújszállás si retour. Haide! Haide!) és demarcába röhögött, „tanár collegái” nagy boszszuságára.

Magyarországi Táncmesterek Egyesülete! Hát egyáltalán nem

fontos Önöknek, hogy ez a kisújszállási diplomagyár tönkreteszi az összes táncmesterek reputációját?

Vagy Önöknek nem fontos Urbán és Herz urak kisújszállási machinációja?

Felszólítjuk Önöket, hogy vizsgálják meg az ügyet és hatóságí uton csukassák be ezeket a tánclebujoikat, lehetőleg a táncbetyár urakkal egyetemben, nehogy azt legyünk kénytelenek gondolni, hogy Önöknek „érdekük” az ügy eltusolása.

Választ „Antipanama” jelisére kérve

Maradtam
kiváló tisztelettel

Leleplezt Elek.

ABOS ELZA a Dunaparti színház tagja.

A legötletdusabb magyar író Sokororáskay Ferenc.

Becsület szavamra! Csak azt nem értem, kedves fenti cím, hogy az Intim Kabaréban bemutatott „A gyerek” című egyfelvonásosnak miért adta most a Dunaparti Színházban „A Gavallér” címet. Nem találja kissé furcsának, hogy a tavalyi „Gyerek”-ből egy év alatt „Gavallér” lett, noha egyetlen szóval sem változott a darab és hová tűnt el a bájos, fiatal, nagy tehetségű, kedves, csodaszép, elsürangu, hatalmas, minden pénzt megérő Molnár Aranka? Ejnye! Ejnye! Ráskay darab, Molnár Aranka nélkül, hihetetlen. És mondja kedves Mester, de őszintén, ki jobb a Grand kokott szerepében; Abos Elza, vagy az ön agyonreklámozott neje?

Aztán, kedves barátom, csak folytassa tovább. Ha jövő ilyenkorig is csak egy címet produkál, hálaó! kap tőlünk ötérf krumplucukrot.

Drágám, te tévedsz!

ha azt hiszed, hogy Solti Hermin elpirul, mikor azokat a rettenetes dísznóságokat elcsicsergi estéknént a Royal-Orfeumban. A „művészi ő” (!) nem akad meg, ilyen még férfiszájban is ocsmány bagatellségekben. Hisz ez a művészet, vagy mi a fene?!

Henny Porten, az ismert filmdiva Budapeste jön. A Royal Orfeumban fog vendégszerepelni egy kinema-szkeccsben. Aki pedig azt hiszi, hogy Zerkovitz-mentes lesz a szkeccs, az nagyon téved, mert ő, aki az újraoltási bizonyítványtól az elhasznált villamosjegyig mindent megzenésített, ezt is megzenészerzésíti.

Kellér Gyula

a Dunaparti Színház direktora a jó öreg Krecsányi Ignác társulatában volt „statisztikai hivatalnok”. Érdekes, hogy Náci tata már akkor sem tartotta tehetségesnek és csak olyan „a hintó találva van” szerepeket adott neki. Most egy új szerepre készülődik a népszerű diri. Ez is rövid, de hát ő sohasem játszik nagy szerepet. A szerep csak ennyi „a színház bukva van”.

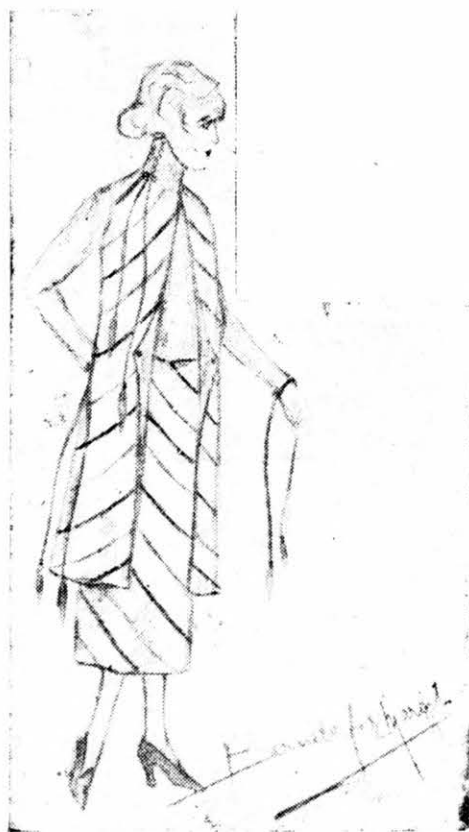
Dr. Klisé.

Martos Ferenc, a magyar operett librettó gyáros új 1 felvonásos operettet írt az „Andrássy-uti Kinház” részére. Kedves Martos ur, mennyit kérne ön, ha nem írta? Minden áldozatra hajlandók vagyunk.

Cinci, az Apolló-kabaré közkedvelt Kőváryja és Szemere Gyula új kabarét nyitnak. Egyelőre még titok, hogy hol lesz, de egy bizonyos, hogy jó lesz, sok szerencsét kívánnunk az ifjú párnak.

GRÓF ESZTI a Dunaparti színház tagja.

Trotteur-ruha.

Fekete és szürke, csikos posztó-ruha, szürke selyem-mellény, kihajtók, ujjak és nyak fekete selyem zsinórral. Szürke harisnya és cipő.

Parfüm: „Illustris“

Kéeri-Szántó Imre második Chopin matinéja volt a hétfői ünnepnap műsora a Zeneakadémián. Ha tudjuk is, hogy a matinék intimus jellegükkel szép kultur szolgálatot tehetnek, mégsem tudjuk belátni, hogy a neves művész szép nivóju műsorát miért nem egy-egy esti hangversenyen arja bemutatni. Mert Kéeri-Szántó respektábilis eredményekkel és fejlődéssel közeledik ismét az aktív zongoraművészek közé. A két Chopin matiné produkcióinak összehasonlítása nyugodt öntudattal engedi ezt megál-

lapítanunk. A változatos programon az ismert chopini műfajok mindegyike szerepelt: 3 impromptu (fisz, asz, gisz dur), a gyászindulás B-moll szonáta, 4 mazurka (13, 26, 51, 41), az Asz dur ballada, 4 etüd Op. 25. (Asz dur, F moll, F dur, C moll), a B-moll nocturno és az Asz dur polonaise. Legutóbbit egészen tökéletesen játszotta és igen szép volt a Fisz dur impromptu, az 51. mazurka és B-moll nocturno is. Megértő hallgatói meggyőződéssel ünnepelték a ráadásokkal (E-moll valcer) kedveskedő művészt.

Orpheus.

Robe de soirée.

Fehér csipkeszoknya és uszály: fekete brokát derék, selyem rojttal; fehér harisnya és brokát cipő.

Parfüm: „Bouquet d'Orient“.

Vettük és szószerint közöljük az alanti levelet:

Budapest, 1919. december 6.

Kedves Bohémvilág!

Tudom, furcsának fogják találni, hogy levelet írok Önöknek, sőt talán meg is mosolyogják majd levelem tartalmát s még sem tudok elállni attól a gondolattól, hogy megírom Önöknek, mily kimondhatatlan örömet okozott nekem a „Bohémvilág” ma megjelent első száma!

Vége egy értékes színházi lap! Végre egy lap, amely őszintén mond kritikát színésznőről, színészről, zeneszerzőről, mindenkiről, kit eddig a művészet glóriájával öveztek nehéz pénzen megvásárolt „kritikusok” undorítóan émelygő cikkeikben.

Vége egy lap, amely meg meri mondani, hogy eredetibb muzsikát is élveztünk már, mint a „Nyomd meg a gombot” klasszikus muzsikája, hogy tehetségesebb színövendéket is ismertünk a „Kóristalány”-nál, hogy sziklay szilárdan nem kell hinnünk abban, hogy kórikus és bohóc egy fogalom, hogy ha ezer esztendőn át marad is százszor szép valaki, mégsem kell feltétlenül primadonnává lennie, sőt talán azt is meg meri mondani majd — Uram, történhetne-e ily csoda? — hogy az idei saisonban Juliska jobb szeretné, ha egy fiatalabb „János vitéz” győzne le érette ezernyi akadályt.

Vége egy lap, amely pártfogásába fogja venni a tehetséges ifjakat, módot fog nyújtani a boldogulásukhoz!

Kedves Bohémvilág, gyönyörű programot, ragyogó célt tűztek Maguk elé s mi, olvasók bizunk abban, hogy a „Bohémvilág” ren-

dületlenül fog haladni az objektivitás vágta ösvényen.

Amidőn jövő munkájukhoz szerénységem sok szerencsét kíván, ama meggyőződésemmel adok kifejezést, hogy a „Bohémvilág”-nak sok-sok ezer olyan rajongója lesz mindaddig, — míg cikkeiket az objektivitás szemüvegén keresztül nézve fogják megírni, s azokba nem fognak a Horthy-kék lepedők (B! szabadon plagizálva; lásd Bohémvilág 1. szám, beköszöntő: Levél Budapesthez!) alapszínéhez hasonló színárnyalatok belekerülni.

Igaz tisztelettel N. J.

Matiné.

Az Uránia színház nagy ügyszeretettel és hozzértő kezekkel rendezi zenematinéit, a zenetörténet szolgálatába állítva őket. Sorban vonulnak fel előttünk a különböző korok és mindegyikből a legmarkánsabb műveket halljuk jellemzőül. Utoljára a „XIX. század operája” címmel rendezett matiné volt soron és Gounod, Massenet, Maillart, Bizet, Offenbach és Delibes művei programmon. A legjavából való szereplők fellépte még fokozta a kitünő műsor hatását. Kivált közülök *M. Némethy* Etta, ki a Habanerat, Lahore királyt Massenettől énekelte kitünő stílussal, s oly nehéz helyi viszonyokat leküzdve, mint a fagyasztó hideg és lehetetlen akusztika. (b. f.)

Mészáros Margit, aki bájos, közvetlen előadásával és nagyterjedelmű iskolázott, szép hangjával a budapesti hangverseny-publikumot egy csapásra meghódította, leszerződött Bródy István társulatához és a Csók bakter királynő szerepében fog bemutatkozni. Művész körökben nagy érdeklődéssel várják a fiatal művésznő debütjét.

Amatőr-művészet.

Szinte bombaszerűleg hatott amatőr-művészet rovatunk megnyitása. Üdvözlő levelek tömegét kérdezősködések százait kapjuk olvasóinktól, kik mind a legnagyobb örömmel vették, hogy végül mégis akadt egy organum, amely a fiatalokat támogatja.

Naphosszat cseng a telefon, nem győzünk elég felvilágosítást adni. Főleg az Amatőr Művészek Otthona iránt nagy az érdeklődés.

Felkérjük olvasóinkat, kik kérdezősködésükre ezideig választ nem kaptak, szerkesztői üzeneteinket kísérik figyelemmel.

Potvin-Bárdosy

Növendékelőadás a Királyszínházban.

Hálás és jóindulatu közönséggel telt meg a Királyszínház nézőtere, a multkoriban megtartott növendékelőadáson. Leányvásár, Mágnás Miska és a Nagymama egy-egy felvonásai kerültek színre, kitűnő előadásban. Meg voltunk lepve, hogy az iskola növendékei rövid 3 hónapi tanulás után, ilyen kitűnőt produkáltak. A siker főleg a kiváló tanárokat és pedig: Rákosi Szidit, Dittrichné Papp Juliát, Stoll Károlyt és Békéssy Gyulát illeti. A páholyokban ott láttuk: *Rátkait, Kosárit, Lábast, Tarnait, Somogyi Nusit*, akik szintén meg voltak lepve a növendékek kitűnő játékától és minden felvonás után helyeslőleg bólintgattak. Szülők, rokonok, színházi szaktekintélyek vitatkoztak egymással, hogy melyik jobb, melyik a legjobb. Mert rossz egy sem volt. Nem célunk agyondicsérni senkit, de ilyen kitűnő növendékelőadást már régen nem láttunk... A Leányvásár, Mágnás Miska és Nagymama szereplői közül különösen feltűntek: *A-ánvi Mancsi, Acél Ada, Vaszari Piroska, Fehér Ibolya, Barok Konrád, László Andor, Novotni Miklós* (aki különösen rugékonny, groteszk táncával tűnt fel) és *Körösi Zoltán*... A többi növendékek, kiknek neveit nem említettük, jók voltak. Itt említjük meg, hogy a növendékek nagyban készülnek újabb vizsgadarabjukra, a Stambul rózsájára, Lilire, Szibillre és a Leányvásárra.

G. Gy.

Hangverseny.

A „Törekvés“ dal és önképző egyesület f. hó 7-én, saját koncerttermében jól sikerült hangversenyt rendezett.

Müller Károly karnagy vezetése alatt levő dalárda megnyitó száma után a Törekvés zenekara Erkel Hunyadi nyitányát játszotta nagy lendülettel, élénk színezéssel, majd egy gordonka szóló következett.

A műsor legkiemelkedőbb száma Burger Erzsébet zenekar kísérettel, kiforrott előadással, kitünő technikával játszott Beethoven c. moll koncertje volt.

A fiatal, tehetséges művésznövendék produkciója igen sok reményre jogosít.

BURGER ERZSI, Zeneakadémia művész növendéke

Nem hagyhatjuk szó nélkül Augenföld Jenő, a zenekar lelkes dirigensének emberfölötti munkáját, mellyel e kitünő dilettáns zenekart megszervezte és betanította.

Mit is akartam mondani! azt, hogy a „Vig fiuk“ mükedvelő gárdája vasárnap (14.-én) délután 4 órakor kabaré-estélyt rendez.

Ugyanaznap fél 5-kor a „Casino Társaság“ Schild Géza rendezésében.

5 órakor pedig a Boros mükedvelő gárda Boros B. Miklós főrendezésében rendez táncdal egybekötött kabarét.

Mindhárom kabarén szépségverseny lesz, a nyertesek képeit lapunk legközelebbi számában közli.

Arany érmekkel díjazott táncverseny lesz 14.-én vasárnap d. u. 6 órakor, 21.-én pedig kabaréval egybekötött táncestély az Otthon táncintézetben.

„Webokesu“(?) 20.-án rendezi II. művészdélutánját, melynek részleteire jövő számunkban visszatérünk.

Panaszos levelek

tömegét hozza a posta. Szerkesztő ur! Ilát mi mostohák vagyunk? — kérdi a sok naiv leányka, hogy bennünket kihagyott a fényképpályázatból?! Kiálljuk mi a versenyt a legszebb asszonyokkal is!

Bohó kis lányok, hát jó, legyen! Pályázatok ti is, küldjétek be hozzánk fényképeiteket, a pályadíj részletekre ajándékunkon kívül egy jólnevelt, szép vőlegény.

SZAVAZÓ-LAP

NŐI SZÉPSÉGVERSENYRE.

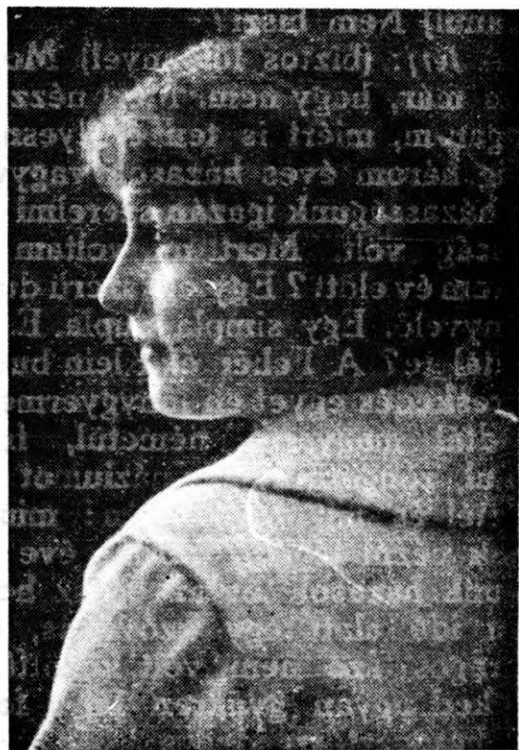
Fénykép száma:

Műkedvelő zeneszerzők.

A művészet minden ágában néhez a boldogulás, de legrögösebb a zeneszerző-pálya. Hogy mily sok és nagy nehézséggel küzdött meg mindegyik, mielőtt valaki lett, azt azok tudják legjobban, kik vitték valamire.

Mi ezen nehézségeken oly módon kívánunk segíteni, hogy illetánszeneszerzők részére kotta-kiadó és terjesztő vállalatot szervezünk, melynek munkaköre nemcsak a kották kinyomatására, hanem azok harmonizálására, hangszerelésére, zenekarra való letételére is kiterjed.

Közelebbi felvilágosítással kiadóhivatalunk készséggel szolgál.

SZÉPSÉGVERSENY-PÁLYAZAT. I.

FESTESSE MEG

SZÖRMÉJÉT BÁRMILYEN SZINRE
felelősséggel Bordi F. Imre szücsnél,
Budapest, VI., O-utca 11.

Fehér Kabaré Könyvtár. — 20. sz.

Este hétkor.

Komédia. Irta: Szenes Andor.

Személyek: A férj. Az asszony. Koronkay.

(Szin: elegánsan berendezett előszoba, a szin közepén a háttérben hatalmas, tükrös előszobafogas, mellette jobbról és balról egy-egy pálma, elülső sarokban kis asztal, rajta telefon, mellette egy szék, jobb és bal oldalfalakon egy-egy ajtó, melyek közüli az előbbi a lépcsőházba, utóbbi a lakásba, illetőleg a hálószobába vezet. Mídon a függöny szétszalad, a szin üres. Pár pillanatnyi szünet után előbb lassan, majd mindkiméletlenebbül megszólal az előszobacsengő)

I. JELENET. Az asszony.

Az asszony: (a második csengetés után kezd beszélni, eleinte a szinfallak mögött és így csak a hangja hallatszik) . . . Jövök már . . . jövök . . . ne csöngessen olyan elkeseredetten . . . (megjelenik a hálószoba küszöbén és feltétlenül tudatos lassúsággal megy az előszoba ajtó felé közben hangosan beszél, hogy a csöngető feltétlenül meghallhassa) . . . jövök már . . . jövök . . . mondom már, hogy itt vagyok . . . ne csöngessen no! . . . ki is lehet az ilyen szokatlan időben . . . itt vagyok . . . (kinyitja az ajtót).

II. JELENET. Az asszony, a férfi.

A férfi: (joviális arcu öregedő bácsi, aki tudja, hogy öregszik, de beletörődik a változhatatlanba, állandóan mosolyog és jókedvű, kissé groteszk alak, de semmiesetre sem karikatura; nagyon kedvesen :) Miért haragszik már megint az én édes kicsi bogaram?

Az asszony: (midőn megpillantja a férjét, szinte megmered az ijedségtől, alig bírja kinyögni a szavakat) Maga . . . maga . . . az?

A férfi: (roppant kedvesen) Hát persze, hogy én vagyok az, nem

is a hazajáró lelkem. De mért vagy úgy megrémülve?

Az *asszony*: (erőltetett mosolygással) Mert . . . mert . . . ilyen szokatlan időben toppant be . . . maga ilyenkor a klubban szokott kártyázni. igen maga ilyenkor mindig a klubban kártyázik és csak tíz óra után kerül haza . . . és most váratlanul betoppant és olyan türelmetlenül csengetett . . . olyan hangosan és bántón) . . . (hirtelen kirobban belőle a félelem) . . . maga egészen megőrjít engem . . .

A *férj*: (csitítón) No nem kell mindjárt idegeskedned, nem azért csöngtettem türelmetlenül, hogy megjösszelek, hanem azért, mert sietek, vissza kell még mennem . . .

Az *asszony*: (reménykedve) Elmege?

A *férj*: Persze. Csak hazajöttem a pénztárcámért. (Gyorsan) Tudniillik eltaláltad, én a klubban kártyáztam mostanáig, de rettenetes pechem volt, úgy, hogy minden pénzemet elvesztettem, hát most hazajöttem a tárcámért, amit a hálószoa asztalán felejtettem és aztán megyek vissza, hátha nagyobb szerencsém lesz. (A hálószoa ajtaja felé indul.)

Az *asszony*: (aki az előbbi beszélgetés alatt körülbelül a telefonasztal mellett állott, most hirtelen a férj és a hálószoa-ajtó közé lép, izgalomtól fuldokló hangon) ide . . . ide . . . most maga nem mehet be . . .

A *férj*: (kedvesen) Már miért ne mehetnék be?

Az *asszony*: (könyörgően) Nem . . . nem . . . nem mehet be . . .

A *férj*: (mosolygva az ajtó felé indul) Úgyan . . .

Az *asszony*: Nem mehet be, mert . . . mert benn van Koronkay!

A *férj*: (ránéz és hirtelen han-

gosan elneveti magát) Koronkay? A Koronkay van benn? Nagyon jó fiacskám! Hehehe!

Az *asszony*: (bizonytalanul) Nem hiszi? . . .

A *férj*: (még mindig nevetve) Ne haragudj fiacskám, de — nem. Egyrészt nem hiszek az egész Koronkay pletykában, másrészt ha igaz volna is, akkor sem hinném el! Ha azt mondanád, hogy te vagy a legújabb típusú német tengeralattjáró, ellinném; ha azt mondanád, hogy a gyenge albánciga — retában tényleg gyenge albán dohány van, még azt is elhinném; de hogy Koronkay benn van a szobádban . . . drága fiacskám, ne haragudj, de ezt az egyet, ezt nem tudom elhinni!

Az *asszony*: (még mindig bizonytalanul) Nem hiszi?

A *férj*: (biztos fölényel) Mordtam már, hogy nem. Mert nézz ide bogaram, miért is tennél ilyesmit? Alig három éves házások vagyunk és házasságunk igazán szerelmi házasság volt. Mert mi voltam én három év előtt? Egy egyszerű dupla könyvelő. Egy simla dupla. És mi voltál te? A Fehér és Klein butorkereskedés egyetlen lánygyermeké. Tudtál magyarul, németül, franciául, zongorául; gimnáziumot végeztél és mit tudtam én: mindig csak nézni téged. Három éve vagyunk házások és az egész hosszú idő alatt egy szóváltás, egy haragos szó nem volt közöttünk. Neked ugyan gyakran fáj a fejed és borzasztóan ideges is vagy, de én egy jó ember vagyok és tudom, hogy ez csak a műveltség és a jó nevelés következménye és halgatók és megértek.

Az *asszony*: De . . .

A *férj*: Fiacskám, ha a szobában van a Koronkay, akkor azt nem mondod meg a férjednek, ha pe-

dig megmondod a férjednek, akkor nincsen a szobában Koronkay.

Az *asszony*: (bizonytalanul) Hát, hát... nem megy be... hát... nem töri be az ajtót?

A *férj*: (nevetve) Persze, hogy nem töröm be. Minek? Hogy a barátnőiddel napokon át kacaghass a beugratott férjen. Ez az egész história egy újabb szeszély, egy friss ugratási ötlet, nagyszerű is, de egy hibája van: az áldozat nem akar beugrani.

Az *asszony*: (még mindig nem hiszi) Hát... hát nem öli meg Koronkayt?

A *férj*: Koronkayt? Azt, amelyik nincs benn a szobában. (Más hangon.) De drága fiacskám, nekem sürgős dolgom van, a viccből elég, ha ragaszkodol hogy nem mehetek be a szobába, mert (nagyon fölényesen) benn van a Koronkay, nem vitatkozom, de a tárcámra szükségem van, vagy kihozod te és itt megvárom, vagy elmegeyek én érte. (Az ajtó felé lép.)

Az *asszony*: (küzködve) Hát... hát... (hirtelen) jól van kihozom. (El.)

III. JELENET. A *férj* egyedül.

A *férj*: (az *asszony* után néz.) Óh a csacska, engem, engem akart becsapni, hogy a Koronkay van benn. Ha-ha! (Nevetve leül a székre.)

(Néhány pillanatnyi szünet.)

IV. JELENET. Az *asszony* és a *férj*.

Az *asszony*: (kijön a hálószobából, kezében a tárcsa, a hanghordozása, a gesztusai egyáltalán az egész viselkedése teljesen megváltozott, nyugodt.) Tessék.

A *férj*: (elveszi a tárcát, kedvesen) Köszönöm angyalkám. Hát akkor én most megyek, a szokott

időre hazajövök. (Az ajtónál.) Pá angyalkám. (Kedves gunnyal visszaint.) Üdvözlöm Koronkayt! (El.)

V. JELENET. Az *asszony* egyedül.

Az *asszony*: (midőn a férj elment, nagyot sóhajt, majd lábujjhegyen az előszoba ajtóhoz surran és kétszer ráfordítja a kulcsot, kissé tulozva.) Óh a prózai lélek, nem törte be az ajtót... nem ölte meg... (kissé bosszankodva) és egyáltalán nem is hiszi el, (mialatt ezeket mondta, a telefon-asztal elé ért, rádül az asztalra és füléhez emeli a kagylót, a következő darabos beszélgetés tipikus, közhelylyel „telefonálás“, a pontoknál mindig megáll és figyel, mert hozzá beszélnek.) Halló... halló... központ?... kérném százhuszonkilenc negyvenhetet... kérem nem hetvenhetet, negyvenhetet kértem... köszönöm... Halló, maga az Pista? Pá!... csak úgy, nem volt más szórakozásom... hogyan, maga délután is alszik?... ja csak azért, hogy rólam álmodhasson, ez kedves... semmit, ebéd után lefeküdtem a diványra és egészen mostanáig olvastam... egy német szerelmi regényt... maga szerelmes? kibe?... no ne mondja, komolyan? hogy én szeretem-e? nem tudom, talán, de mindenesetre szeretem, ha szeretnek... szegény Pista, maga megőrült, szóljon a mamájának, hogy hideg borogatást tegyen a fejére... csókolódnizni velem... no de már elég... tudom, tudom „képemmel alszik el és képemmel ébred“ ez benn van minden Marlitt regényben... ha nem ha nem hagyja abba, esküszöm, rögtön leteszem a kagylót... miért akarja agyonlőni, egy drága ember... nem igaz, egyáltalán nem gyötör a féltékenységével, ennek

A „Hóvirág“ Műkedvelő Ifjak Körének közleményei.

A „Bergmann fiúk“ társasága a fenti címmel ujjaalakult és f. hó 13-án tánccal egybekötött bemutató kabaréelőadást rendez az Utazók Orsz. Egy. disztermében VI., Gyárutca 4 szám alatt.

Az alakuló közgyűlésen megválasztottak:

Elnök: Bányász (Bergmann) Lajos — Társelnök: Kovács György. — Alelnök: Putnik Szily. — Titkár: Brunner Pál. — Jegyző: Krammer József. — Háznagy: Krammer Dezső. — Művészeti vezető: Gutfreund Árpád. — Zenei vezető: Halmi Károly. Pénztáros: Kovács Pál. — Sportvezető: Hirsch József. Ellenőrök: Hirsch László és Szentés Lajos. — A szervező osztály vezetői: Székely Frigyes és Braun László.

A „Bohémvilág“ tárlata.

Művészeink közül talán legmosolygósabb elbánásban részesülnek festő és rajzoló-művészeink. Hogy milyen rettenetesen nehéz festőink érvényesülése és hogy hány szebbnél-szebb festmény és rajz nem érte el méltó sorsát, a tárlaton való kiállítást, arról ma már neves művészeink beszélhetnének legtöbbször.

Mi, akik a tehetségesek érvényesülését kívánjuk megkönnyíteni, festmények, rajzok és művészi fényképek részére saját gyönyörű termünkben karácsonyi tárlatot rendezünk, melyen minden olyan mű, mely a megfelelő színvonalat eléri, részt vehet.

A tárlat megnyitásának napja 1919 december 15, mely napig részvételi előjegyzést szerkesztőségünk elfogad.

Szép asszonyok!!!

Leányokkal már elég lap foglalkozott! Mi vagyunk azok, kik a már kiforrott szépségük teljében pompázó rózsákat: a szép asszonyokat kívánjuk olvasóinknak bemutatni.

Szép asszonyok! Fényképeztesétek le magatokat és küldjétek be képeiteket a Bohémvilágnak!

Rendezünk egy nagy asszonyszépség-versenyt és annak a szép asszonynak, kit az olvasóközönség legszebbnek ítél, egy szép ajándékot juttatunk.

A fényképeket a beérkezés sorrendjében lapunkban leközzöljük.

A pályázat hat árideje 1920 jan. 15

Műkedvelő

színészek, előadók, konferánszokat felhívjuk, hogy pontos címeiket, képességeiket velünk írásban mielőbb közöljék, hogy rendezendő színházi-, kabaré- és hangverseny-előadásainkon való szereplésre őket felkérhessük.

Tervbe vettük és tárgyalásban vagyunk egyik budapesti nagyobb színház igazgatójával egy Műkedvelő Színház létesítése ügyében.

Az eredményről annak idején beszámolunk.

Kabarérendezők

figyel-mét felhívjuk arra, hogy a rendezendő előadásaik-ról szóló előzetes tudósi-tást csak is hétfőn déli 12 óráig vehetjük át, az ezután érkezetteket csak a következő számunkban közölhetjük.

Ki a legjobb táncospár?

Azt mi is szeretnénk tudni. De mi sem könnyebb annál! Rendezünk egy nagy országos táncversenyt, melyen 2 arany, 2 ezüst, 2 bronzérmes tűzünk ki díjra. Ezen versenyen a hivatásos táncosok kizárásával részt vehet mindenki.

Résztvételi bejelentést szerkesztőségünk 1919 dec. 15-ig elfogad. A verseny a Vigadóban a legjobb táncmesterekből alakult zsüri közreműködésével fog megtartatni.

Ugyan mi lehet ez?

A „Bohémvilág” tánckedvelő olvasói nagyon kedves, érdekes meglepetésben fogja részesíteni, „hogymi lesz az”, annak kitalálására egy ezüstérmes pályadíjat tűzünk ki.

Tervünk végrehajtásához azonban feltétlen szükségünk van lehetőleg mindenkire, ki ma Budapesten táncolni tud.

E végből felkérjük olvasóinkat, közöljék velünk saját, valamint táncolni tudó ismerőseik nevét, címét, foglalkozását, életkorát, cipőjének nagyságát, hajszínét, körülbelüli testmagasságát, valamint meglevő fogainak létszámát, hogy ezen nagy, országra szóló murit minél nagyobb körben kiterjeszthessük.

Ingyen

(bérházak, családi házak, birtokok stb.)

Üzletek

(minden szakmából) adás-vételét **szeregy, utólagos díjazás** mellett közvetít

SCHREYER

ügynökségi iroda,

BUDAPEST, Murányi-utca 22.

IRODAI ÓRÁK DÉLI 12—2-IG.

Pályázatok.

A „Bohémvilág” pályázatot hirdet

1. legjobb vers,
2. novella,
3. szindarab (dráma, vígjáték, szinmű),
4. zenésítésre alkalmas dalszöveg és operette.

A pályadíjak összege 10.000 korona. A pályázatban mindenki részt vehet a hivatásosok kizárásával.

A pályázatok beérkezési határideje 1920 január 15.

A pályázatokat egy írókból és művészekből álló zsüri bírálja meg.

Szerkesztőségünk fentartja magának azt a jogot, hogy a pályadíjat nem nyert, de leközlésre alkalmas műveket általunk megállapítandó tiszteletdíj ellenében leközzölje, illetve értékesítse.

Szerkesztői üzenetek.

Kéziratokat nem adunk vissza.

A szerkesztőségnek szóló levelek *nem névre*, hanem a szerkesztőség címére küldendők.

Névtelen levelekre nem válaszolunk.

Debulay Béla. A M.I.M.O Sz. vezetőségénél (Nagydiófa-u. 3. I. em.) bármely este 6—8-ig mindenre nézve kaphat felvilágosítást. — *M. B.* Ajánljuk, hogy próbáljon inkább prózát írni. Versei rosszak. — *Mici 1113.* Beregire, mint férjre előreláthatólag nem számíthat, mert felesége önagsága nagyszerű egészségnek örvend. — *Csunya asszony.* Mindenki pályázhat aki asszony. — *B. I.* Versei biztatók. Keressen fel bennünket kedden. — *N. I.* Keressen fel bennünket kedden. — *X. Y.* Ön tévedett, amennyiben Kovács Károlynak 2 legujabb „Ami eztán jön az mind hazugság” és „Azon a szerda délutánon” című dala a napokban jelent meg. — *Vig A.* 1. 1922 VII. 24-én. 2. A műkedvelő kabarékról amennyiben azt nekünk idejében bejelentik, kritikát írunk. — *Hoffmann Ar. Kispest.* Fényképeiről tehetséget megállapítani nem tudjuk. Mielőbb tanuljon meg valamit, melynek megtörténtét közölje velünk. — *Többeknek.* A tömegesen beérkezett levelekre lapunk következő számában válaszolunk.

Lapunk fényképfelvételével
HOMONNAI és TSA.
 IV., Sip-UTCA 5.
 műtermében készülnek.

RIVIERA

KÁVÉHÁZ ÉS ÉTTEREM
ARÉNA-UT 19.
Kitűnő házi konyha.

Esténként
„Kecskeméty“ Rácz Józsi
muzsikál.

Tulajdonos: Markstein Bercsi.

F OGORVOSI MŰTEREM

Budapest VII., Nagydíófa-utca 25.

Foghuzás ■ Fogtömés ■ Műfogak

A Bohémvilág olvasóinak tiz, előfizetői-
 nek h. sz. százalék engedmény.

Rendelés: délután 2-6 ig.

KOVÁCS ZENEDE

VII., MURÁNYI-U. 34.

ÉS

VII., THÖKÖLY-UT 80.

SZÉN-SZÜNET NINCSEN

TANSZAKOK:

**HEGEDŰ, ZONGORA,
 ÉNEK, GORDONKA.**

FELVÉTEL EGÉSZ ÉVEN ÁT

Műkedvelőknek nélkülözhetetlen
A Fehér Kabaré Könyvtár
 eddig megjelent számai:

1. Pesti dsungel. Tréfák, karikaturák. Irta: Suchy Árpád.
2. Jean, Jean! . . . Bohózat. Irta: Csupkó Lajos.
3. Dorrit színésznő lesz. Uram, megkérem a kezét! Irta: K. Hudy Irma.
4. A modern Othelló. Bohózat. Irta: Suchy Árpád.
5. Samuka a moziban. Önagysága az operába megy. Irta: Suchy Árpád.
6. Ruhapróba Undorkáéknál. Bohózat. Irta: Somlay Károly. — Pálmát kérek! Suchy Árpád.
7. Férjtelenek véd- és dacszövetsége. Bohózat. Irta: K. Hudy Irma. Visszajönnék . . . K. Hudy Irma verse.
8. Lilecska. Tragikomédia 1 felv. Irta: Fülöp Tivadar.
9. Egy csók . . . Játék (második kiadás). Irta: Suchy Árpád.
10. Dr. Pacsett. Bohózat. (II. kiadás.) Irta: Suchy Árpád.
11. Nászuton. Mea culpa. Két jelenet. Irta: Suchy Árpád.
12. A conférencier. (Egy kabaré-estély conferanca.) Irta: Suchy Árpád.
13. Éjféli eső. Drámai játék. Irta: Margitay Imre.
14. Kékszakáll. Bohózat. Irta: Margitay Imre.
15. Elhalt a kacaj. Drámai játék. Irta: Fülöp Tivadar.
16. Meseherceg. Bohózat. Irta: Suchy Árpád.
- 17-18. Két Benedek. Bohózat. Irta: Somlay Károly. Bi-ba-bó! Komédia. Irta: Suchy Árpád.
19. Az Álomherceg. Irta: Tyrnauer István.
20. Este hétkor. Komédia. Irta: Szenes Andor. — Erdős Lilly. Szinjáték. Irta: Suchy Árpád.
21. Sphinx. Biztos rév. Bohózat. Irta: Suchy Árpád.
22. Hamis az asszony. Vigjáték. Irta: Somlay Károly. Suszter ur Ófensége. Jelenet. Irta: Suchy Árpád.
23. Fej vagy írás. Bohózat. Irta: Tyrnauer István.

Könyvtárunkat még sok értékes szindarabbal gyarapítjuk.

Jótekonycélú előadásokra a szerzők darabjaikat díjmentesen engedik át.

Megrendelhető a „Bohémvilág“ kiadóhivatalában.

Egyes szám ára 2 korona.

Szerkesztőség: V., Ujpesti rakpart 4, fszt. 1.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: KOVÁCS ALBERT.
FŐSZERKESZTŐ: KOVÁCS KÁLMÁN.

MÉSZÁROS MARGIT a Revü színház új tagja.

Homonnai felv.